

РЕШЕНИЕ

№ 7055

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6763** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 05.07.2023 г. адвокат Т. И. е оспорил от името на А. Р. Х. Б. РИЗИ – гражданин на Ислямска република И. РЕШЕНИЕ № ВР-15/27.06.2023 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № ЦУ-13-146/09.06.2023 г. за предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с упълномощени адвокати Т. И. и Р., като: поддържа (поддържат) жалбата; представени бяха и Съдът прие за сведение - заверен препис на електронна кореспонденция на адв. Р. с ЕСПЧ; разпечатка на линкове (препратки) към сайт, за организирана петиция против „депортацията“ на А. Х. Б. и за закрила срещу смъртната му присъда. Счита се от жалбоподателя и от адвокатите, че недопустимо интервюиращият орган не е допуснал до преценка в производство по общия ред представените нови обстоятелства. Чужденецът, изслушан от Съда твърди, че: по отношение на него в И. е постановена смъртна присъда, която обаче може да бъде връчена само лично, а той не може да се завърне там, вкл. защото изповядва Християнска религия; семейството му в И. платило огромна сума на адвокат, за да направи снимка на смъртната присъда, с която снимка той разполага.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като изтъква факта, че в предходни административни производства твърдението за принадлежност

към Християнската религия вече е било обсъдено.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

Съдът установява, че този номер на последващата (втора) молба е изписан в диспозитива на решението, но в уводната му част е цитирана първата поред молба за международна закрила, вх. № РД 09 – ВР – 298/19.01.2022 г., във връзка с която е било постановено от заместник – председател на ДАБ Решение № 16116/31.10.2022 г. Съдът приема, че се касае за техническа грешка и с процесното, оспорено Решение № ВР-15/27.06.2023 г. интервюиращият орган се е произнесъл по молбата, вх. № ЦУ-13-146/09.06.2023 г.

Процесната молба за закрила от 09.06.2023 г. е втора поред и се явява последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ. С нея, като ново обстоятелство чужденецът е представил споменатото по – горе фото – копие на решение на Ислямски революционен съд, от 08.04.2023 г. и Доклад от IHRNGO, от м. 04.22 г., относно „Налагане на смъртно наказание и неговото въздействие“.

С оспореното Решение № ВР-15/27.06.2023 г. интервюиращият орган не е допуснал до разглеждане по същество последващата молба, след като е счел, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, позовавайки се на съответните решение на Административен съд София – град и потвърждаващото го такова на ВАС, с което е била отхвърлена първата молба за международна закрила. За да мотивира този си извод административният орган е обсъдил изложените в интервю, по повод предходно производство твърдения на търсещия закрила, като е обърнал внимание, че те на са приети за достоверни. Цитирал е и официалната справка от 05.05.2023 г. за положението в И., както и писмо от 18.04.2018 г., от Държавна агенция „Национална сигурност“, според което „...в последните месеци масово се използват фалшифицирани или неистински документи от чужденци...“. Очевидно с последния цитат интервюиращият орган е счел, че се произнася по твърдението за постановена в И. смъртна присъда, тъй като е решението няма други мотиви, в тази връзка.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна. Решение № ВР-15/27.06.2024 г. на интервюиращ орган, макар да е издадено от компетентен орган е процесуално неправилно и незаконосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на

представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В този смисъл неправилно е мнението на интервюиращия орган, че не следва да вземе предвид представеното от А. Р. Х. Б. Ризи фото-копие на присъда.

В решенията по дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17 Съдът на ЕС приема, че член 33, § 2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила изброява изчерпателно положенията, при които държавите - членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС Съдът сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава – членка, да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл. 33, § 2, б. „г“ от Директивата, „молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, по силата на Директива 2011/95/ЕС“. В процесния случай наличието на такива „нови елементи или факти“ е обективно. Освен изложеното, с решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32р чл. 4, § 2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ „нов елемент или нов факт“, по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава - членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена“.

Съобразявайки изложените по – горе мотиви настоящият състав на Административен съд София – град приема, че жалбата от А. Р. Х. Б. Ризи – гражданин на Ислямска Република И., против Решение № ВР-15/27.06.2023 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадената от чужденеца последваща молба, рег. № ЦУ-13-146/09.06.2023 г. е основателна. Недоускайки до разглеждане по общия ред молбата интервюиращият орган е лишил търсецът закрила от възможността, твърденията му, новопредявеното обстоятелство, касаещо личното му положение в страната на произход да бъде обсъдено и анализирано подробно и по същество, досежно вероятната истинност и основателност, вкл. относно твърдението му за етническата принадлежност, вероизповедание, и в тази връзка - рисковете за него, при евентуалното връщане в И., и възможността за спокойно съществуване там. Решението подлежи на отмяна, а административната преписка следва да бъде върната на интервюиращия орган за ново произнасяне, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85 ЗУБ, Административен Съд С. –

град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата А. Р. Х. Б. РИЗИ – гражданин на Ислямска република И.
РЕШЕНИЕ № ВР-15/27.06.2023 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадената от чужденеца последваща молба, рег. № ЦУ-13-146/09.06.2023 г.

ВРЪЩА административната преписка на председателя на ДАБ, при МС за произнасяне в административно производство по общия ред, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: